

TEZAUUR LITURGIC
30 NOIEMBRIE
+NIKODIMOS VALLINDRA,
MITROPOLITUL PATREI

PARACLISUL
SF.APOSTOL
ANDREI

ATENA, 2020

Παρακλητικός Κανὼν Ἀποστόλου ἈΝΔΡΕΟΥ

+Πατρῶν Νικοδήμου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καί τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὰ Τροπάρια. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου τὴν Κάραν, μετ' ἐκδημίαν προσλαβόντες αἰώνων, ἐν εὐλαβείᾳ δεῦτε ἀσπασώμεθα, καὶ καθικετεύσωμεν τὸν Πρωτόκλητον πάντες, ὅπως δυσωπῶν ἀεὶ τὸν Σωτῆρα αἰτῆται, τῶν οἰκτιρμῶν τὰ πλήθη ἐφ' ἡμᾶς, τοὺς προσιόντας λειψάνῳ σεπτῷ αὐτοῦ.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσιῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Ἀνδρέου κάρας παλινοστήσει.*

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀνδρέα Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, αἰτοῦμέν σε δίδου, λόγον ἄξιον τοῦ ὑμνεῖν, σκήνους σου ὁσμήν εὐωδίας· σὺ γὰρ Χριστοῦ εὐωδία γεγένησαι.

Νέον νῦν πλουτοῦμεν ὡς θησαυρόν, εἰ καὶ παλαιόθεν, ἐκεκτήμεθα ὡς φρουρόν, Κάραν σου Ἀνδρέα τὴν ἀγίαν, ἣν εὐλαβῶς οἱ πιστοὶ ἀσπαζώμεθα.

Δέξαι παρακλήσεις παρὰ τῶν σῶν, ἱκετῶν Ἀνδρέα, τῶν κυκλούντων σου τὴν σεπτὴν, Κάραν ἐν ἀγίῳ ναῷ σου, καὶ οὐρανόθεν ἡμᾶς ἐπευλόγησον.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα τεκοῦσάν Σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· Σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ῥυομένην κινδύνων, καὶ συμφορῶν ἔγνωσαν, ἔκπαλαι σὴν πάντιμον Κάραν οἱ πολιοῦχόν σε, Ἀνδρέα ἔχοντες, καὶ πρεσβευτὴν καὶ προστάτην, καὶ νῦν σκέπε φρούρει τε, πᾶσαν τὴν ποίμνην σου.

Εὐεργέτην σε πάντες, οἱ ἐν ταῖς Πάτραις ἐγνώρισαν, ὡς τῷ σῷ κηρύγματι πάλαι καταφωτίσαντα, τὸν ἐπικώριον λαόν, ποτε ἀγνοοῦντα Σωτῆρα, Ὅν σὺ ἡμῖν κατήγγειλας, Ἀνδρέα ἅγιε.

Ὁρθοδόξων ἡ πίστις, τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, Πάτραις καὶ τοῖς πέριξ ἐγνώσθη, τῷ σῷ Πρωτόκλητε, λόγῳ ὃν ἔσπειρας, γῇ ἀγαθῇ καὶ ηὐξήθη, καὶ ἐκαρποφόρησε καὶ οὐκ ἡλλοίωται.

Θεοτοκίον.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἷτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς Δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Διάσωσον, ὦ Ἀνδρέα Ἀπόστολε, ἀπὸ πάσης, κακώσεως καὶ ἀνάγκης ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ σε εὐφημοῦντας καὶ πίστει.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβείαν τὴν σὴν οἱ Ἕλληνες ἡτήσαντο, ἐλθεῖν πρὸς Χριστὸν, καὶ γνῶσαι Αὐτὸν θέλοντες. Σὺν Φιλίππῳ τότε δὴ σὺ Ἀνδρέα τούτους προσήγαγες, οὓς προσεδέξατο, εἰς δόξαν μολῶν, ὁ μόνος Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπηρέτην τοῦ Λόγου σε, ἔγνωμεν Ἀνδρέα Πανεύφημε, τῇ σκαπάνῃ σου σπουδάζοντα, Θεοῦ γεωργεῖν τὸ γεώργιον.

Κάραν σέβοντα, Ἄγιε, καὶ τοῖς σοῖς λειψάνοις προστρέχοντα, ἐκ λειψάνων ἐλευθέρωσον, τῶν ἐμῶν παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἀγιώτατον γέγονε, χάριτος Θεοῦ ἐνδιαίτημα, ἡ σὴ Κάρα, παναοίδιμε, βίου ἡγεμῶν τοῦ ἐνθέου σου.

Θεοτοκίον.

Ἀπολαμβάνοντες, Πάναγνε, τῶν Σῶν δωρημάτων, εὐχαριστήριον ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές Σε Θεομήτορα.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥώμη ὡς σταθμῷ, ἡ σὴ Κάρα ἀναπέπαυται, εἰς Πάτρας δ' αὖθις προφρόνως αὐτήν, τοῖς Ὁρθοδόξοις προσήνεγκον οἱ φυλάξαντες.

Ἄσπασαι τὴν σὴν, ἐκλογάδα, ᾧ Πρωτόκλητε, ἣν ἐπιστεύθη σοι ὁ ὑπὲρ αὐτῆς, ὡς Αὐτοῦ νύμφης τυθείς, ἵνα ταύτην ῥύσεται.

Στῶμεν εὐλαβῶς, οἱ πανέλληνες καὶ ἅπαντες, οἱ ἐξ Ἀνδρέου σχόντες τὴν εἰς Χριστὸν, προσαγωγὴν, καὶ Κάραν πάντιμον σέβωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἐμπλησον, Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν Σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἵτιον.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Προδρόμου σε, μαθητὴν πρῶτον ὄντα, πρὸς Χριστὸν χειραγωγεῖ ὁ βαπτίζων, "ἶδε ἀμυδρὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀπαίρων, τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου", ὡς εἶρηκε· σὺ δ' ἡκολούθησας Αὐτῷ· ὅθεν πάντες τὴν Κάραν σου σέβομεν.

Ἀφέντες μὲν, τὸ ἀμφίβληστρον ἅμα, Σίμων Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὀπίσω, τοῦ προσκλοῦντος Χριστοῦ ἠκολούθουν, ἀνθρώπων ἄγραν τούντεϋθεν ἐλόμενοι, οἱ τῶν ἰχθύων ἀλιεῖς, Ἀποστόλων δ' οἱ πρῶτοι ἐγένοντο.

Λιμναῖον πρὶν, Γενησαρὲτ ἀλιέα, προσδοκῶντα δὲ Χριστὸν τὸν Μεσσίαν, εὐρεῖν Αὐτὸν ἀξιοῖ σε Ἐκεῖνος, καὶ ἐκβοᾷν πρὸς τὸν Πέτρον "εὐρήκαμεν". Νῦν οὖν εὐρόντες καὶ ἡμεῖς, τὴν σὴν Κάραν, ὡς μέγιστα χαίρομεν.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν Σε, τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρεΐαις δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διὰ παντὸς, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι με.

Διάσωσον, Ἀποστόλων Πρωτόκλητε, ἀπὸ πάσης κακώσεως καὶ ἀνάγκης, ἡμᾶς τοὺς πόθῳ σε εὐφημοῦντες καὶ πίστει.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προστασίας σου ἀξιωθέντες ἀείποτε, τῶν λειψάνων σου τὴν θήκην πόθῳ κυκλοῦμεν νῦν, προσφοιτῶντων οὖν μὴ παρίδης, Ἄγιε, μηδ' ἀπόστρεψον ἡμᾶς κενοῦς, ἀσπαζομένους εὐλαβῶς, σοῦ τὴν Κάραν καὶ

λέγοντας· χαῖρε Πατρῶν τὸ κλέος, πρόμαχος καὶ προστάτης, καὶ πολιοῦχος ὁ σεπτὸς, ὃ Ἀνδρέα Πρωτόκλητε.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον. *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.*

Στ. *Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ.α' 35 - 43).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσπήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς, τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ραββί, ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς, ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον οὖν καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὕρισκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ, εὗρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον ὁ Χριστός, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Πρωτοκλήτου...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ. *Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...*

Κάραν σου ἀοίδιμον, ἐπὶ πολύ στερηθέντες,
Μαθητὰ Πρωτόκλητε, νῦν ἀνακτησάμενοι εὐφημοῦμέν
σε. Πάτραι σεμνύνονται, σχοῦσαί σε ἔνδοξε,
πολιοῦχον ἀπαράμιλλον, Κύπρος δὲ τάλαινα,
συνευφραινομένη ἀγάλλεται, προστάτην σε
γεραίρουσα, ἱατρόν τε νόσων ἀήτητε. Ἐνδοξε Ἀνδρέα,
τὴν Κάραν σου τιμῶντες εὐλαβῶς, σὴν ἱκεσίαν
αἰτούμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἰωῆ ὡς υἱόν σε, συμπολίτην δ' αὐτῶν ἐκ Βηθσαιδᾶ
ἔγνωσαν, ὁ Φίλιππος, Ἀνδρέα, καὶ ὁ Βαρθολομαῖος,
οἷς Χριστὸν δείξας ἔμελπες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Νέαν κλῆσιν τοῦ Λόγου, ἐπὶ πλοῖα καὶ δίκτυα
μένων ἤκουσας, πρὸς θάλασσαν ὡς ἦλθε, Χριστὸς τῆς
Γαλιλαίας, προσκάλεσαί σε μέλποντα· ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ καλέσας Ἀνδρέαν, καὶ ἡμᾶς προσεκάλεσας,
πλὴν οὐ σπεύσαντας, φωνὰς οὖν νῦν προσδέχου, τῶν
πρὸ τῆς αὐτοῦ Κάρας, ἐν αἰνέσει ὑμνούντων Σε· ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θελητήν τοῦ ἔλεους, Ὅν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνή, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν παισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Σοὶ τῷ αὐτόπτη, καὶ μαθητῇ τοῦ Δεσπότου, ἐποφείλουσι πολλαὶ πόλεις χάριν, καὶ ὑπερυψοῦσι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Βυζαντίῳ, καὶ Βιθυνία καὶ Σκύθαις, καὶ τοῖς γείτοσι λαοῖς, ᾧ Ἀνδρέα, ὑψοῦτε διαγγέλλεις, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ τοῦ διώκτου, ἐν Σινώπῃ μανία, ἐπιβάλλει πολλαπλᾶς σοι κακώσεις, ἀλλ' ἐν σοὶ ὑψώθη, Χριστός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν πειρασμῶν Σὺ, τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, Παρθένε· ὅθεν Σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Συγχόρευε Στρατόκλες, σεμνῇ σὺν Μαξιμίλλῃ, οἱ τῷ Ἀνδρέα ἐν Πάτραις φοιτήσαντες, καὶ τῷ Χριστῷ συναφθέντες, Ὅν μεγαλύνομεν.

Ἐξέστη ὁ διώκτης, θαυμάσια ὡς εἶδεν, ἐκ σοῦ Ἀνδρέα ἐν Πάτραις γενόμενα, πλὴν ἐν σταυρῷ ἀνυψοῖ σε, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἰδόντες σου τὴν Κάραν, τῷ στέφει κοσμηθεῖσαν, τοῦ μαρτυρίου Ἀνδρέα πανεύφημε, κατασπαζόμεθα ταύτην, σὲ μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τό πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον τὴν αἰμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σε μεγαλύνομεν.

Τοῦ σεπτοῦ λειψάνου σου ἡ σορὸς, γῆ Πατρῶν ἐδόθη, ἀναφαίρετος θησαυρὸς, ἔκπαλαι Ἀνδρέα Πρωτόκλητε, σὴν Κάραν, μετὰ χαρᾶς μεγάλης κατασπαζόμεθα.

Σκήνους σου τὰ λείψανα τὰ σεπτὰ, διαμελισθέντα, ἐκομίσθησαν πολλαχοῦ, Πάτραις δ'ἀπεδόθη ἡ σὴ Κάρα ὡς θησαυρός, ὃ Ἀνδρέα καὶ πρόμαχος.

Θήκης τῶν λειψάνων σου τῶν σεπτῶν ἀποστερηθεῖσα ἡ σὴ πόλις ἐπὶ μακρόν, ἄρτι ἀπολαῦσαι ἡξιώθη, θεία συνάρσει, καὶ σέβει τὴν Κάραν σου.

Σκέπε, φρούρει, φύλαττε ἐκ παντός, Ἀνδρέα, κινδύνου τοὺς φοιτῶντας τῷ σῷ ναῷ, Κάραν τε τὴν σὴν

ἀσπαζομένους, καὶ αἰτουμένους πρεσβείαις σου, ἔνδοξε.

Πρέσβευε πρὸς κύριον ἐκτενῶς, δοῦναι ἡμῖν πᾶσι τὰ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν εἰρήνην, κόσμῳ παντὶ δὲ Χριστοῦ θεῖον ἔλεος.

Εἰς πᾶσαν ἐξῆλθε φθόγγος ὁ σὸς οἰκουμένην, ἣν περ καταυγάζεις ὡς φαεινὸς ἀστήρ, ὦ Ἀνδρέα, καὶ εἰρήνην εὐαγγελίζῃ αὐτῆς εἰς τὰ πέρατα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή

ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων,
Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἑκτενῇ Δέησιν, ἡμῶν
ψαλλόντων τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ
Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων
τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου,
ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ
τοῦ ξύλου.

Χαίρει Ὁρθοδόξων ἡ πληθὺς, καὶ πανηγυρίζει
προφρόνως, σχοῦσα λαμπρὸν θησαυρὸν, θείαν
παλιννόστησιν Κάρας σεπτοῦ μαθητοῦ· ἀπεδήμει εἰς
Ρώμην γὰρ, αἰώνων πρὸ πέντε, φεύγων τὴν βεβήλωσιν
Ἀγαρηνῶν δυναστῶν. Ταύτην μετὰ δέους τιμῶντες,
κρήνην ἱαμάτων, Ἀνδρέα, τοῖς πιστοῖς ἀξίως δώρησαι.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ
τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα καταπιστεῦσαι ποθῶν, εἰς
Ρώμην ἐκόμισε Παλαιολόγων βλαστὸς, δουλείας ἐν
ἔτεσι, Κάραν σου τὴν ἁγίαν, ἐκ Πατρῶν, ὦ Ἀνδρέα, σὺ
δὲ τῷ Κορυφαίῳ ἀδελφῷ ἐκοινώνεις. Διὸ
ἐπιστραφεῖσαν ἡμῖν, προστάτιν κεκτήμεθα.

Δίστιχον.

*Κάρας σῆς ὑμνωδήσαντος νόστου
μέμνησο Ἀνδρέα, Νικοδήμου λευΐτου.*

